

ΕΤΟΣ 59ον

22 Μαΐου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3025)

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

«Πολύς τε ἀριθμός πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τόν Κύριον». Εἶναι γνωστό ὅτι τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων περιγράφει μέ τρόπο διδακτικό τά ἔργα καί τίς ἡμέρες τῆς πορείας τῶν ἁγίων μαθητῶν τοῦ Κυρίου καί τή συνακόλουθη πρόοδο τῶν κατά τόπους νεοφύτων ἐκκλησιῶν. Διηγείται ὅσα θαυμαστά «ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐποίησεν», καθοδηγώντας τοὺς πιστοὺς ἀνθρώπους, πού ἐνσυνείδητα εἶχαν θέσει ἑαυτοὺς στή διακονία τοῦ Θεοῦ, ὅσα πρωτάκουστα ἢ νποή τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο «ὄλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», ἔδωσε δωρεάν στό λαό του. Αὐτός, ἀλλήλωστε, εἶναι ὁ λόγος πού κατά τήν πασχάλιο αὐτή, –μέχρι τήν ἁγία Πεντηκοστή– περίοδο, γίνεται ἐκλογή ἀποστολικῶν ἀναγνωσμάτων ἀπό τό βιβλίον τῶν Πράξεων· γιά νά περιγράφεται δηλαδή καί νά μεταδίδεται κατά τήν πανηγυρική αὐτή περίοδο τοῦ λειτουργικοῦ χρόνου τῆς Ἐκκλησίας τό χαρμόσυνο μήνυμα στίς διψασμένες καρδιές τῶν ἀκρωμένων ἀνθρώπων. Ὅλο τό ἱερό κείμενο εἶναι διάσπαρτο ἀπό ἀναφορές στό κήρυγμα καί τά θαύματα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τίς ὑπομνήσεις καί τίς συμβουλές τους, στοὺς κατά τόπους ἐπισκόπους καί τήν ἐξ αὐτῶν προσέλευση πολλῶν στή νέα πίστη, Ἰουδαίων καί ἐθνικῶν, οἱ ὁποῖοι πιστεύοντες «ἐπέστρεψαν ἐπὶ τόν Κύριον».

Ἐπιστροφή στή ζωή

Βλέπουμε μέ ἐνδιαφέρον ὅτι τό ρῆμα «ἐπιστρέφω» χρησιμοποιεῖται ὄχι μόνο στό κείμενο τῶν Πράξεων, ἀλλά καί σέ ὀλόκληρη τήν Καινή Διαθήκη, γιά νά δηλώσει τή θετική ἀπάντηση τῶν νεοφωτιστῶν στήν πρόσκληση πού ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, εἴτε διά τῶν δικῶν του χειλέων, εἴτε διά τῶν εὐαγγελιζομένων αὐτόν Ἀποστόλων, ἀπευθύνει. Γιατί ἄραγε χρησιμοποιεῖται τό ρῆμα αὐτό; «Ἐπιστρέφω» σημαίνει «στρέφομαι, γυρνῶ πρὸς τά πίσω, γυρίζω σέ κάτι πού καί στό παρελθόν βίωνα, ἐνστερνιζόμουν καί ἀποδεχόμουν». Αὐτό, ἀσφαλῶς, δέν ἰσχύει στίς ἀμποήτες περιπτώσεις τῶν ἀνθρώπων πού, μὴ ὄντας χριστιανοί,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ια' 19-30)

Οι Ἀπόστολοι εὐαγγελίζονται τόν Χριστό

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπό τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἦκουσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῆ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητήσαι Σαῦλον, καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἑναυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίζου τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστάς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅσους καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορευότις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

πρωτοσκοῦν γιὰ τόν Χριστό. Ἄλλωστε, κάτι τέτοιο καί πρακτικῶς θά ἦταν ἀνέφικτο, καθὼς δέν εἶναι δυνατόν, πρὶν ἀπό τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, νά ὑπῆρχαν χριστιανοί. Ἰδιαίτερα σέ τόπους καί περιοχές, ὅπου ἦταν ἀδιανόητο οἱ κάτοικοί τους νά ἔχουν πληροφορηθεῖ τὴν ἐνανθρώπηση, τὸ κήρυγμα, τὰ θαύματα, τὸ Πάθος, τὸ Σταυρό, τὴν Ταφή, τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ ρῆμα «ἐπιστρέφω» χρησιμοποιεῖται, λοιπόν, γιὰ νά δηλώσει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νά ζεῖ ὅταν γνωρίζει τόν Χριστό· τότε ἐπιστρέφει στὴν ἀληθινὴν ζωὴ, ἀρχίζει νά ἀναπνέει καὶ νά ὀξυγονώνεται πνευματικά καὶ μόνο ὅταν «διὰ τοῦ Χριστοῦ» καὶ «ἐν τῷ Χριστῷ» κατανοήσει ὅτι δέν γεννήθηκε γιὰ νά ὀδηγηθεῖ στό θάνατο, ἀλλὰ εἶναι πηλασμένος γιὰ νά ζήσει μαζί του, γιὰ νά καίρεται τὰ αἰώνια ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας του. Ἐπιστρέφει στὴν ἀληθινὴν χαρὰ τῆς ἐπικοινωνίας μέ τοὺς συνανθρώπους του, ὅταν «διὰ τοῦ Χριστοῦ» καὶ «ἐν τῷ Χριστῷ» ἀποκτήσει ἀληθινὴν, ἀγαπητικὴ καὶ ἀδελφικὴ σχέση μαζί τους, ὅταν μάθει νά συγχωρεῖ, νά ἀνέχεται, νά παραβλέπει, νά σιωπᾷ, νά εὐγνωμονεῖ, βλέποντάς τους ὡς εἰκόνες τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιστροφή στὴν ἀθανασία

Ὁ Χριστός εἶναι αὐτός πού διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος του τρέφει τόν πιστό χριστιανό, τόν ποτίζει καὶ τόν ξεδιψᾷ μέ τὸ «ἀληθόμενον

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ἐκεῖνοι πού εἶχαν διασπαρῆ ἔνεκα τοῦ διωγμοῦ, πού ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν μέχρι τῆς Φοινίκης καί τῆς Κύπρου καί τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλά δέν ἐκρύπταν τόν λόγον σέ κανένα παρά μόνον σέ Ἰουδαίους. Μερικοί ἀπό αὐτούς ἦσαν Κύπριοι καί Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τήν Ἀντιόχειαν, ἐμιλοῦσαν εἰς τοὺς ἑλληνιστάς κηρύττοντες τό χαρμόσουνον ἄγγελμα περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καί τό χέρι τοῦ Κυρίου ἦτο μαζί τους καί μέγας ἀριθμός ἐπίστεψε καί ἐπέστρεψε εἰς τόν Κύριον. Ἐφθασε δέ ἡ εἰδησις γι' αὐτούς εἰς τὰ αὐτιά τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔστειλαν τόν Βαρνάβαν ἕως τήν Ἀντιόχειαν. Ὅταν αὐτός ἔφθασε καί εἶδε τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρηκε καί παρώτρυνε ὅλους νά παραμένουν πιστοί εἰς τόν Κύριον μέ σταθερή καρδιά, διότι ἦτο πραγματικά ἄνθρωπος ἀγαθός καί γεμάτος Πνεῦμα Ἅγιον καί πίστιν. Ἀρκετός δέ λαός προσετέθη εἰς τόν Κύριον. Τότε ὁ Βαρνάβας ἀνεχώρησε εἰς τήν Ταρσόν διὰ νά ζητήσῃ τόν Σαῦλον καί ὅταν τόν εὗρῃκε τόν ἔφερε εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐμείναν δέ ἕναν ὀλόκληρον χρόνον εἰς τήν ἐκκλησίαν καί ἐδίδασξαν πλῆθος πολύ. Εἰς τήν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταί ὠνομάσθησαν διὰ πρώτων φοράν Χριστιανοί. Κατά τὰς ἡμέρας αὐτάς κατέβηκαν προφηταί ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἔνας δέ ἀπό αὐτούς, ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, ἐσηκώθηκε καί προεῖπε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι θά ἐγένετο μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἡ ὁποία καί ἔγινε ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Ἀπεφάσιον δέ οἱ μαθηταί νά στείλῃ ὁ καθένας, ἀνάλογα πρὸς τήν οἰκονομικήν του κατάστασιν, βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφούς πού κατοικοῦσαν εἰς τήν Ἰουδαίαν. Αὐτό καί ἔκαναν καί τήν ἀπέστειλαν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ τοῦ Βαρνάβα καί τοῦ Σαύλου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εἰς ζωὴν αἰώνιον» νερό του, ὅπως ἀκούσαμε στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Τόν ἀφθαρτίζει, τόν καινοποιεῖ, τόν χριστοποιεῖ, τόν ἀπαθανατίζει μεταγγίζοντάς του ζωὴ ἀπὸ τῆ δικῆ Του ζωῆ. Νά ῥηθῆ πῶς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει στὸν Χριστό, ἐπιστρέφει οὐσιαστικά ἀπὸ τῆ χώρα τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τῶν παθῶν καί τῶν ἀδυναμιῶν του, ἀπὸ τὴν περιδίνηση στὸ μονίμως τρικυμισμένο πέλαγος τῶν ἐπιθυμιῶν του, στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, «ἐξ ἧς ῥέει μέλι καί γάλα», στὸν ἀδιάσειστο πύργο τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σώματος δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ ὅπου ὅταν κανεὶς ἀνήκει, δέν σταματᾷ νά πειράζεται καί νά δοκιμάζεται ἀπὸ τίς σειρῆνες «τοῦ παρόντος αἰῶνος τοῦ ἀπατεῶνος». Ὡστόσο, μένοντας ἐντὸς τοῦ ἱατρείου πού ὀνομάζεται Ἐκκλησία καί δίνοντας τὸν προσωπικὸ του ἀγώνα, δέχεται τὴν ἁγιαστικὴ καί ἱαματικὴ χάρις τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί ἔχει βέβαιη τὴν ἐλπίδα στὸ λόγον τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ· «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν».

Ἀρχιμ. Α. Α.

22 Μαΐου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστός μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει».
Βασιλείκου μάρτυρος († 308), Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτύρων πολιούχων
Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· μνήμη τῆς Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Μαΐου, τοῦ τυφλοῦ.
Ἀπόστολος: Πράξ. ις΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. θ΄ 1-38.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ ΠΛΑΝΗΣ ΣΤΙΣ «ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ» ΤΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΩΝ

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Γ. Μύρου

(σχῆμα 11X17,5· σελ. 64)

Ἡ εὐσύνοπτη αὐτή μελέτη ἐπὶ τοῦ κινήματος τῶν Πεντηκοστιανῶν φιλοδοξεῖ νά συμπληρώσει ἕνα κενό τῆς σύγχρονης Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας. Τό κίνημα τῶν Πεντηκοστιανῶν, τό ὁποῖο γνωρίζει μεγάλη ἀπήχηση στίς ἡμέρες μας, σπιρρίζεται σχεδόν καθ' ὅλοκληρίαν στίς ἐνθουσιαστικές πρακτικές καί «ἐμπειρίες» φωτισμοῦ ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οἱ Πεντηκοστιανοί θεωροῦν, μάλιστα, αὐτές τίς ἐκστατικές ἐμπειρίες ὡς ἀπόδειξη τῆς μοναδικότητος καί τῆς γνησιότητος τῆς Ἐκκλησίας τους. Ὁ συγγραφεύς ἀντλώντας ἐπιχειρήματα ἀποκλειστικῶς ἀπό τήν Ἁγία Γραφή –πού οἱ Πεντηκοστιανοί παρερμηνεύουν– καί τήν Ἱερά Παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καταδεικνύει τή θεολογική τους πλάνη, ἀλλά καί τόν χαρακτήρα παρασυναγωγῆς πού διέπει τήν «ψευδο-εκκλησία» τους. Ἕνα ἀπαραίτητο ἐγχειρίδιο γιά ὅσους θέλουν νά γνωρίσουν τίς σκοτεινές πρακτικές τῶν Πεντηκοστιανῶν, τίς ὁποῖες ἀποκρύπτουν ἐπιμελῶς ἀπό τά ἀνυποψίαστα καί εὐπίστα θύματα τῆς προσηλυτιστικῆς τους δραστηριότητος.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργίης: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr